

[K. B. Andersen.]

til rådighed — hvad ved jeg — tror jeg dog ikke, faren er særlig overhængende.

Det ærede medlem fru Hanne Budtz vil jeg lige gøre opmærksom på, at når det ærede medlem henviste til, at bilag 3 skulle have en anden formulering, end jeg omtalte her, tror jeg at turde sige uden at røbe, hvad man har talt om ved ordførerbordet, at vi har talt om to forskellige dele af bilag 3, således at der ingen grund er til at komme nærmere ind på dette spørgsmål.

Det ærede medlem nævnte også, at der var bevisfrihed her i landet. Det er jeg helt enig i; vi har derfor også søgt at få at vide i udvalget, hvilken form for bevisligheder man kunne tænke sig. Det er ikke helt urimeligt at søge dette oplyst.

Jeg skal nøjes med disse få bemærkninger. Vi havde fra vor side ønsket en virkelig reel debat i udvalget, for at vi kunne få hele sagen belyst. Jeg skal afholde mig fra at sige mere om, hvorvidt vi har fået det. Vi har fra regeringspartierne side bøjet os for de argumenter, der er fremført med hensyn til tilbagebetaling. Vi er særdeles interesserede i den fordeling, der er foreslået, vi synes, den er rigtig og fornuftig, og kan derfor med god samvittighed stemme for lovforslaget i den nu foreslåede skikkelse.

Anders Andersen: Jeg takker den højtærede statsminister, fordi han er enig med mig i mine betragtninger med hensyn til den form, som det ærede medlem hr. K. B. Andersen lagde op til i starten. Jeg må måske have lov til at sige til det ærede medlem efter hans sidste bemærkninger, at man kommer uvilkårligt til at tænke på ordet om, at nød lærer nøgen kvinde at spinde en ende. Det var vist det, som det ærede medlems bemærkninger i sidste omgang gik ud på. Det er måske også værd at understrege, at det ærede medlem hr. K. B. Andersen gav udtryk for, at han i hvert fald ikke her fra talerstolen ville foretage noget lignende. Det betyder måske, at det ærede medlem vil benytte sin ret — sin ret efter egen opfattelse — til ude omkring at referere interne udvalgsforhandlinger. Det var i og for sig interessant at få at vide, om udtalelsen skal opfattes på den måde, om vi fortsat kan regne med indiskretioner fra det ærede medlem om, hvad der er fore-

gået i udvalgs møder. Jeg synes, at det ærede medlem skylder det høje ting et svar på dette spørgsmål.

Må jeg derefter knytte et par bemærkninger til de fremsatte udtalelser. Jeg tror for øvrigt ikke, der er grund til at trække debatten i langdrag, standpunkterne er vist ridset tilstrækkelig stærkt op, og der er vel ingen, der nærer forhåbninger om, at det kan lykkes at overbevise regeringspartierne om det urimelige i deres stillingtagen til mindretallets ændringsforslag.

Der er imidlertid et par bemærkninger af den højtærede statsminister, som jeg kunne have lyst til at dvæle lidt ved. Den højtærede statsminister sagde, at sagkundskaben fra praktisk talt alle sider havde udtalt sig imod en tilbagebetaling. Nu er det min erfaring fra vort folketingsarbejde, at sagkundskabens udtalelser kan bruges mere eller mindre i flæng. Vi er nogle stykker, der sad i udvalget vedrørende den nye kommunale skattelov, hvor de kommunale organisationer, som jeg betragter som en slags sagkundskab i relation til den nye kommunale skattelov, fra alle sider mødte op og advarede regeringspartierne mod gennemførelsen af denne lov. Men dér tog man intet hensyn til sagkundskaben; man tog måske andre hensyn, hvad ved jeg? Jeg understreger blot, at henvisningen til sagkundskaben er et skjold, man holder op foran sig i en given situation for at kunne gennemføre det, man ønsker i denne situation. Det, der foregår her, er i virkeligheden, at regeringspartierne holder et skjold op foran sig over for offentligheden for ligesom at dække sig mod det rimelige forslag, vi fra oppositionens side har stillet. Dens argumentation hviler dog ikke på de faktiske forhold.

Jeg er ikke overbevist om, at det ikke ville kunne lykkes at gennemføre en fornuftig tilbagebetaling. Det er for øvrigt bemærkelsesværdigt, at det ærede medlem hr. Helge Larsen nærer den allerstørste ængstelse for, at for mange ville melde sig for at få penge tilbage, medens det ærede medlem hr. K. B. Andersen påstår, at det er umuligt at finde tilbage til disse mennesker. Der synes her at være et modsætningsforhold mellem regeringspartierne ordførere, som viser, hvad det hele i virkeligheden går ud på, nemlig at camouflere det fremsatte lovforslag.